

1970-03-17

AFSENDER

Sonja Ferlov Mancoba

MODTAGER

Niels Ferlov

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Paris

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Knud Ferlov

Jan Groth

Christine Harttung

Steingrim Laursen

Wonga Mancoba

William Shakespeare

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver til Niels Ferlov om sit arbejde med skulpturen. Hun synes det bliver sværere og sværere at slippe dem og at hun kun avancerer langsomt i sit arbejde. Hun knytter dette til den kultur, hun er barn af, hvor intellektet dominerer. Derudover udtrykker hun taknemmelighed overfor Niels Ferlov, for salg af deres værker og for hans mellemkomst i at få udstillet tegninger af Ernest Mancoba og Jan Groth på Rødovre Gymnasium. Hun skriver hun sætter pris på digteren Supervielle og har sendt en af hans digtsamlinger til Knud Ferlov i Rom.

153, rue du Chateau
Paris 14^e

17/
3-70

Kære gode Niels

Saa mangen engang er der
i mine Tanker omend jeg efter-
naanden blir daarligere og daarligere
til at skrive. Stor glæde bragte dit
Brev, jeg vilde jo hellere have skrevet
til dig i Januar, men vi var i en
Krise af Influenza og modet var ikke
saa stort. Nu er alt vel, og jeg masser
med Skulpturerne, mærkeligt nok
synes det stadig at blive sværere og
sværere at naa til det Punkt, hvor
jeg synes jeg kan slippe dem løs herfra.
Det er næsten som Afstanden til
maalet for hver dag, som man tror
at se klarere stadig vokser hurtigere
end det lille stykke man avancerer
naa sin Vej. Man føler mere og
mere hvorledes man, i den Kultur
som vi er Børn af, stadig har fjernet
os fra og mistet Helheden i vor Opfattelse

Vi undersøger, opløser, analyserer
og forstår måske "intellektuelt"
Tingene, Ideerne, for hele Livet
udefra - - men indefra - ved
vi at leve, at være det. Man ængstes
for at en Vej er valgt i Overvurdering
af det "rene intellekt", befyldt i
Hormodig Domination over andre
Kulturer, hvis Rigdomme ikke vil
kunne aabne sig for os ud fra den
Værdiskala, som vi i vort Samfund
har valgt. Men det er forståeligt
hvad jeg her prøver at sige, som jeg
nu bedst kan? Måske stammer
jeg i Ordene, som det jo ofte falder
mig svært at bruge, men det
som jeg her vilde sige, er noget
som ligger mig meget på Hjerte.
Ja kære Niels, både jeg og Ernest
er jo meget glade og taknemmelige
for alle Salgene af vore Ting.
Stengrum gør Underværker.

²/og et elskeligt og forstaaende Menneske
er han. Samtidig føler jeg dermed
stadig mere det store Ansvar, som
hviler paa hver en der prøver at
være ved det Kulturelle. Stor er
vor Krise og paa Trods af Bevidstheden
om den enkeltes Ineffektivitet, maa
enhver af os utrætteligt søge at sætte
ind hvor og hvad lidt vi end lever.
I vor Ensamhed maa vi dog vide os
led i en Kæde, vide at der er Nød
for at Kæden føres videre, og at ingen
maa give ind, for store Nøden
og Mørket er for vigtigere at hver
søger at udfylde sin lille Plads
saa langt han kan, til andre
vil følge efter. For klarere vi
ser den hele Situation, for tingene
bliver det at bære vi maa prøve
stadig at vokse os 'stærkere' i Kræfter
og Mod og ikke angstes for vor
Ensamhed, for uelovs dem betinger
for Mådet.

Kære Niels, forlangst skulde vi
have skrevet til dig Ernest og jeg
med og takket dig med henblik
paa Udstilling af Ernests og Jan
groths Tegninger paa din Skole.
(Det er jo Stemgrinder der har for-
talt os derom Ernest er meget
glad derfor og siger dig Tak for
det Initiativ.

Wonga er igang med Shakespeare
Stormen og Otthello, man arbejder
med Ernests Hjælp og og selvstændigt,
man skal skrive en lille These i
Haab om at faa sin "Maitrise" (tror jeg
det hedder) Universitetets forholdene
er jo nu desværre langt fra
afklarede her og det ser jo ikke
ud til at det er for i Morgen, at de
almundelige Organisationsproblemer
vil blive løst. — Hvordan man
du har det, og Faki og Börnene
og hendes Mand, jeg haaber i alle

er raske og ved godt mod. - For
jeg hørte fra Onkel Knud, jeg tror
i Nov. jeg havde sendt hans en
lille Digtsamling af en nutidig ^{Digter}
(d.v.s. han er død for maaski 10 Aar siden)
Supervielle, han kaldes Stilheden
Digter, og Onkel Knud kendte ham,
han havde endog villet indstille
Onkel Knud til en pris for Oversættelse
i sin Tid saa jeg var glad, at Onkel
Knud påskønnede hans Aand ligesom
jeg gør det.

Kære søde Niels,
nu vil jeg slutte med
de kærligste Hilsner
fra os alle 3

Ernest Winge og Søren

Jeg skrev et Ord
- til Hanne d 13 Marts,
det kom for sent, men
jeg håber hun er rask.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

